

Eric Tomas de Saint Maur

SLEDOVI VENETOV V NEKATERIH DANAŠNJIH OBATLANTSKIH, SREDOZEMSKIH IN ČRNOMORSKIH JEZIKIH

Summary

TRACES OF THE VENETIANS IN SOME OF TODAY'S COASTAL LANGUAGES
ALONG THE ATLANTIC, MEDITERRANEAN AND BLACK SEA

From the history we know that the Venets lived during a long historic period widely spread throughout Europe, Asia Minor and North Africa and at almost all seas, lakes and rivers, which have been known in antiques. Whereby, we shall not feel confused by many local variants of the name Venets like Vineds, Venetians, Vandalusians etc. since its common origin is clearly identifiable and well documented. Later, owing to circumstances they adopted other languages and, very often they were even violently assimilated. In both cases the Venetians have consequently lost their old Venetian consciousness.

Here we are interested primarily in the question whether the Venetians have left any linguistic traces in the languages of neighboring peoples or peoples who now live on territories where just Veneti used to live before? We looked around a little and amazed have noted large quantities of such words and names. But why are we amazed, at all? Because these words are freely accessible for each and any Slovenian, who may be interested in the search for such traces and common words anytime, anywhere in Slovenia or abroad, too. Of course one could also say that they are all (except the basque and turkish) Indo-European languages, thus belonging to the same language family as the Slovenian does and come from here as identical and similar words. We do not consider ourselves as specially bright ones, brighter than any average Slovenian, man or woman.

Stun we have simply therefore, because the "regime" historians and linguists withheld and hid them, while prohibiting any research in this direction. In titovina it was fatal, before and after, such efforts were strongly undesirable preceded by discrimination and punishment. With lies and crooky constructs we have been misled and blinded ! Persistently repeated lie about the late arrival of our ancestors from Prypjatsky marshes in the VI. century AD has fulfilled his satanic mission. Pillaged and ravaged the Slovenian language was left worse than after any terrible diluvium, tsunami or twister. Humiliation of Slovenia and Slovenes also reflected in geneocid ravage of the self-styled Herrenvolk and its freeloaders, among them the Croatian Ustasha in II. War.

In the Basque Country (Basque language is considered to be of pre-indoeuropean origin), in neighboring Portugal, the British Isles, in Brittany, along the Baltic Sea, the Black Sea, Asia Minor and northern Africa we have found numerous traces, not only in

the languages themselves, but also in geographical names, which additionally reveals little-known historical events.

In the above study, we have presented a number of interesting words and their cross links, which exclude the idea of borrowing them from, for instance, alemanic-nemeth language (= now German, the old upper -, medium -, new - german language, Bavarian and German dialects, etc.), which in essence and in fact has never been known, and no one knows it at all.

Uvod

Številni antični viri navajajo, da so bili v starini Veneti živeli ob Atlantiku (in s tem hkrati ob Biskajskem, to je Baskovskim zalivom), v Armoriki (danes Bretonija, v jeziku domačinov Breijž, to je Breg. Po njih nosijo tudi Britanija in Britanski otoki svoje ime!), kjer je še danes precej blizu francoska pokrajina Vendeja (*fr.* Vendôme, *lat.* VINDOCINUM), pomaziljanila se je v 5. stoletju s sv. Bienheureóm. Z vzponom Kapetingov na oblast je Vendôme postal prestolnica grofije. Za časa Karla Burbonskega (1515) je bila grofija povzdignjena na raven vojvodstva in peerstva.(1) Za časa grofa Gottfrieda II. Martela leta 1035 so ustanovili eno benediktinsko opatijo. Iz Konstantinopla je bil grof prinesel relikvije, eno Jezusovo solzo in eno roko sv. Jurija, ki sta utemeljili pomen Vendôma kot postaje na Jakobovi poti in kot verskega središča. Vendôme je na seznamu francoskih umetnostno-zgodovinskih mest. Kakor je pripovedal pokojni prof. Leopold Verbovšek, je bil njegov prijatelj Matej Bor menda večkrat potoval tja in je nabral za celo beležnico venetskih izrazov.

Poleg Armorike in Vendeje, so Veneti izkazani tudi na Britanskem otočju, ob Baltiku, ob Črnem morju (v Paflagoniji in še drugje proti Vzhodu) ter ob Jadranskem, Egejskem in Sredozemskem morju, na Balkanu (Ilirija, Mezija, od katerih so Srbija, Hrvaška, Bolgarija, Romunija in Makedonija danes po en del). Obstoja vinedsko mezijsko narečje, katerega močne sledi danes najdemo v gornjih jezikih.

Od tedaj je minilo že mnogo stoletij in mnogo pričevanj je utonilo v sivini časa. Ali so Vinedi, ki so bili tam dolgo, dolgo časa sosedovali, bili zapustili kake sledi v jezikih, katere dandanašnji tam govore? So morda delavni, podjetni in gospodarni Veneti, kot vzor za posnemanje, vtisnili kak neizbrisen pečat tem jezikom, katerega moremo spoznati še danes? Poglejmo preko vseh teh ogromnih dalj ali se bo kaj najdljo. Začnimo na Zahodu, ob atlantskem obrežju:

Baskija ob Biskajskem zalivu

V *baskovskem* jeziku (2) najdemo besede **sur**-luze, (*biskajsko*) dolgonos, -a, -o ; **sur**-moc, ploskonos, -a, -o ; **sur**-peko, brki (dobesedno : pod nosom), **sur**-zulo, nosnica, itn. V srbohrvaško-slovenskem slovarju (3) najdemo besedo: **sùrla**, ž. sp. (*tur.:* **sur**) *rilec, trobec*(4); (npr. slonov, merjašček, ipd.). In res imajo mnogi Turki velike kljukasto-grbaste nosove, kakršnih pri nas ne najdemo! Dalje izpeljanko **sùrlast**, -a, -o, *rilas, trobast*. Tudi je naša mladina ta izraz zelo pogosto uporabljala modno, kajti tuje je nobel, pa če pes na repu

prinese, npr. v pomenu : ...imel je **surlo** do tal, = nos se mu je bil pobesil do tal, itn. Za Srbe je v besednjaku razlaga : iz *turškega* jezika, toda kaj, za božjo voljo, imajo biskajski Baski opraviti s 500-letnim turškim haranjem po Balkanu? Dalje : Nemci (5) pravijo rilcu **Rüssel**, npr. *Sau-rüssel*, svinjski rilec, *Elefanten-rüssel*, slonov trobec. Ko odpravimo pripone -el, nam ostane isti koren kot v *tur.* in *bask.* besedi, zgolj s premetom. In tudi popolnoma enak pomen! Kaj imajo Baski (ki tvorijo svojo, menda predindoevropsko jezikovno skupino), Nemci (indoger.), Slovenci, Srbi (menda slovanska jezika) in Turki (*altajska jezikovna skupina*) skupnega? Venete! V slovensčini imamo npr. **rusa**, vrsta pšenice z dolgimi resami, **rúsast**, brkat, **rúse**, brki, **rusi konj**, bodeče zimzeleno drevesce (*lat.* ILEX AQUIFOLIUM) (6), **ba-rusa**, dolga kocina v bradi itn.

Kdo se ne bi spomni izraza **šafla**, -ti, npr. šafla za sneg, ima roke kot šafle (velike), šaflati sneg, denar, blato, itd. Mama je doma s **šeflo** odmerjala juho, kompot, omako, s **šefom** (= vrsta natege, cev) so vinarji in kletarji dvigali, oz. pretakali vino iz sodov. Pleteršnik navaja še besedi **šefarica**, **šefla**. Kako nadvse zanimivo, da najdemo pri *predindoevropskih* Baskih besedo **xafla** (izg. **šafla**), *sr. sp.* železna skodla, kovinska tabla (npr. izvesek z imenom podjetja), oplatenje z železom, železna obloga, železna plošča; **xaflatu**, *glag. prehod.* obložiti s plast-jo, -mi, obleči, oplatiti z železom, itn. Naše šafle in šefle so bile navadno iz debelejšje ali tanjše pločevine, da so mogle zadostiti svoji nalogi. Vinski **šefi** pa morejo biti zdaj tudi iz stekla, potem ko je steklarstvo toliko napredovalo. *Nem.* **Scheffel** = mernik za pšenico (7) (v sv. pismu : postaviti luč na mernik!), torej je kabel, kebel tj. vedro; *die Schaufel* = lopata je zopet kabel s kazalno predpono s- , čeprav je nekoliko bližje, vendar glasovno dalje od prvinske *bask.* in *svn.* besede, ki povrhu, kljub veliki prostorski oddaljenosti, še danes popolnoma enako zvenita, kar zgovorno priča, odkod je prišel izraz v nemški jezik, namreč iz vinedskega jezika. *Polizobraženi čistilci slovensčine so nam bili besedno družino šafla, -ti, šefla itn. prepovedali!*

Lš. **âncora**, ž., **sidro**, (8) *nem. der Anker*, (9) *port. âncora*, (10) *angl. anchor*, (11) *hs. lènger* (menda iz *tur. lenger*, kar je zopet iz *indeurop. perz.*) (12) *perz. langar*, *bask. arlanka*, sidro. Turki sami za sidro uporabljajo besedi **čapa** (izg. čapa), kar je zelo zanimivo posebno zato, ker se tudi v slovinskem čakavskem narečju reče **čapa**-ti, ujeti, uloviti, kar je osnovna naloga sidra, da se za nekaj zatakne, da zmore zadržati težko ladjo) ali enostavno *demir* (= železo). Vidimo, da so si vsi zgornji izrazi zelo podobni in da gre pri *bask.* in *perz.* imenih očitno zgolj za premetanke – ali obratno. Vse te med seboj povezujejo zopet – Veneti!

Bask. eskuare grablje → *skua* (roparski galeb), dalje *svn. skovir*, zaradi grabljam podobnim lovnim nogam ptice roparice, ki ima velike ukrivljene kremplje.

Bask. faltsu, napačen, *nem. falsch*, *angl. false*, *svn. falš*, **fouš**, *pren.* hinavski, zavisten, podel. *Bask. fin*, fin, pošten, vljuden → *svn. fin* (npr. fin človek = pošten, vljuden, uglajen), *angl. fine*, *nem. fein*.

Bask. findu, zgladiti, očistiti → *svn. finiti*, izdelati, popolnoma dokončati neko delo ali izdelek; nd/d. Tudi **fina**, sopenje, težko dihanje, **finež**, kdor težko diha, **finiti**, sopihati, loviti sapo = biti pri koncu s sapo, z dihanjem.

Bask. kamuts, top, dolgočasen, *lat. COMMODUS* lahek, udoben, prijeten, *tur. komut*, ukaz, komando, → *svn. komódæn*, -dna, -dno, udoben, lagoden ; **komodnež** ne dela,

ampak če le more, pusti druge delati zase, naroča, ukazuje. Je pa seveda tudi len, zato brez duhovne ostrine, torej top in dolgočasen.

Bask. kate, veriga, *nem. die Kette*, *tur. kat*, *svn. krat* (npr. dva-, trikrat, itn.), *tur. katar*, dolga vrsta, karavana, kolona, vlak, *lš. catena*, *port. cadeia* → *svn. ket(n)a*. Ogrodje korena je *k-t(-n)*. *Bask. ganeko*, *prid.* zgornji, gornji, **Gang**-uren (= tudi : vrh gore) in **Ganako**-gorta, ime dveh biskajskih gora, *svn. goreka, gorneka*, tam zgoraj, gori proti, izbrušeno v **gank, ganæk**, lesen pokrit hodnik, navadno vsaj v visokem pritličju in višje, balkon, pokrita (lesena) terasa. V starih časih je bil vsak hodnik dvignjen nad zemljo, to se vidi še danes lepo v kavbojskih filmih, kadar kažejo lesena mesta, kjer so vse lesene hiše izdelane z, nad cestno raven dvignjenimi zunanji predprostori, ganki, zaradi prahu in, ob dežju, blata. Morda tudi reka Ganges / Indija, ki izvira v gorah?

Bask. more škrlaten, purpuren, vijoličast, itn. *Tur. mor*, vijoličast, **mor**-armak, postati vijoličast, **mor**-luk, vijoličnost ; → *svn. môrščina*, plavo, urbanijevo grozdje, **morščica**, vrsta češenj, *špan. mora*, *svn. morba, morva, murva*, robidnica.

V besedi *komóðæn* -æ- je tukaj *svn.* polglasnik (npr. rt = dosledno æræt), zaradi manka lastnega slovenskega znaka zapisan podobno kot latinski glas ,Æ´ ali skandinavski ,æ´ in vsebuje oba samoglasnika združeno (slavistični slovničarji ga navadno pišejo kot prekucnjen ,e´, tako-le: æ). Ker je polglasnik, kakor je bil že davno tega ugotovil oče Škrabec, bližje glasu ,a´ kot pa ,e´, je pisava z æ zavajajoča, posebno za nevedne, kar je večina Slovencev, s čimer so uradni in polizobraženi slavisti sveti slovenski jezik neizmerno osiromašili in povzročili nenadomestljivo škodo, namesto da bi dosledno in pogumno uvedli tki. polglasnik, kot npr. že davno Rimljani, Rusi, Skandinavci in še kdo. Zaradi tega se morajo rodovi Slovencev kar naprej mučiti z nekakšnimi e-jevskimi berglami. Pri tem uničujemo, kot na tekočem traku besede, ki pridejo zato v opreko z drugimi, podobno zvencečimi, ki si zaradi tega postanejo podobne, kar bega govorce. Vse se izteče v zamenjavi in izumiranju besednih družin ter v izgubi pravih vsebin zaradi ponesrečenih nadomestkov, čeprav slednji to vsebinsko niti pomensko ali odenkovno niso. In tako siromašimo svoj jezik iz dneva v dan.

Portugalci

Pri Portugalcih, sosedih Baskov ob Atlantiku najdemo presenetljive besede, npr.:

V Pleteršnikovem slovarju najdemo besedo (13) **pⁱéga**, ž. *sp., mn.* pege, zidni lok, opaženje stropnega oboka, dalje **podpⁱéga**, ž. *sp.* steber pri dolgih mostovih. Besede Slovarja slovenskega knjižnega jezika (14) in zadnja slovenska pravopisa (15, 16) ne omenjata več! Kako zanimivo, ko v dalnjem *portugalskem* jeziku najdemo **pegão**, *m. sp.* velik steber ali masiven podpornik, na katerega se opirata loka mosta; dalje **pegar**, zgrabiti, zavarovati, podprti. Mar ne rečemo ali vprašamo kadar kaj podpiramo: A je kol, tram, ipd. „prijel, zagrabil“ ? Kaj pa npr. **pega**, -ast? Kot kaže, je osnovni pomen besede prijeti (se) čvrsto, nerazdružljivo; in take so npr. sončne pege v resnici. Kdor jih enkrat ima ali pa se rodi z njimi, jih nosi vse življenje. Poznamo tudi o. i. Pegan (odličen *svn.* orodni telovadec) ali iz zgodovine Pegam (in Lamberger).

Port. saibreira, ž. gramoznica, peskokop, **saibro**, *m.* (ilnat) gramoz, pesek, **saibroso**, gramozen, peščen, ilnat, → *svn. šibra* = skrļ, skrlo, skrļl ; kamen drobci (posebno za zapolnitev lukenj v zidu) ; kamen na šibre razbiti ; – v šibre iti (razbiti, na kose,

na ruševine); svinčena kroglica (za lov); – skrilna kroglica; – skrilavec, ilnati skril, itn. Portugalci uporabljajo dvoglasnik kot mazivo pri izgovorjavi. Tako npr. postane Tomas Tomais ipd. Slovenski etimološki slovar (17) je zadovoljen z ugotovitvijo, da je beseda šibra prevzeta iz *srgnem. schiver*, kamena ali lesena iver, *ngnem. Schiefer*, skrilavec, kar je v *narečni zloženki Schieferkügelchen* prav tako razvilo pomen ‚šibra‘. Torej precej umetelno skovano, nemško sch- = starinsko sk-, kar je daleč od šibre, hkrati je kar iz treh različnih virov besed, katere povrh vsega med seboj ločujejo stoletja (ki pa so bila potrjeno polna Venetov, *nem. Wend-ov*). Tudi je nemška zloženka omejena zgolj na skril. *Svn. sâbra* je tudi *s^uôdra* = drobna toča, zmrznjene snežne kroglice; pšeno. *Svn. šibra* torej ni vezana le na skril, kakor *nem.*, ampak ima razpon od drobca do ruševin, nanaša se na drobnejše kose splošno, ne glede na snov. Predvsem pa že tisočletja frči po zraku (kakor tudi šibre iz lovskih pušk), odskakuje od tal, streh, listja, živali, od katerih kako manjšo tudi pobije! S *portugalskim* pomenom se *slovenski* odlično ujema. Angleži imajo siver, syver, cestni odtok, odtok. To nas navaja na misel, da so bili nekdanj odtoki polni prodnikov, kamenja, ki je zadržalo veliko nesnago.

Port. beijar (izg. bejzar) (18), *perz. būsīdan*, poljubiti, poljubljati, dobesedno *būsê-* (= poljub) + *-dan*, (dati, dam), *bavar. bussen*, *nem. küssen*, *angl. to kiss*, k/l(!), *špan. besar*, (19) *lš. bacciare*, *svn. būšati, pūšati* (Trubar), *štajer. nrč. (G. Radgona in okolica) pusa, poman. pusika, lubl. nrč. z vrinjenim števniškim oblikovalcem -n-* (tj. za en krat): *kūš(n)-iti*. Slovenske oblike imajo vse tri: b-, k-, in p-! Poleg tega so ohranile dolg korenski samoglasnik, kakor je še danes v *nperz.* jeziku, medtem ko je isti samoglasnik v mlajših indoevropskih jezikih *angl., bav., nem.* zakrnel in je zelo kratek. Torej se moremo in smemo še naprej mirno bū-, pūšati, ali celo kūš(ev)a-ti! Ne dovolite, da vam polizobraženi čistilci slovensčine kvarijo to veselje!

Port. morno, mlačno topel, *mornidão*, mlačnost, *mornar, amornar*, postati mlačno topel. *Svn. m^uóræn*, mlačno topel, *m^uórna* voda, *mórnost* mlačnost : . . kajti morne bom izpljunil, ...sv. pismo, Izraza nimata *lš. in špan. jezik!*

Port. net-o, *m. vnuk, -a, vnukinja* → *svn. net-ják, -inja*, nečak, -inja, *češ. net, neteř*, (20, 21) *slov. neter*, nečakinja. (22) S tem v zvezi je najbrž tudi beseda *net*, zakovica, *nem. Niet, Niete*, prim. rokodelski izraz “dedec in babica, baba in mandelæc”, za zakovice ali strojne in gradbene pričvrstitvene dele, ki se morajo medsebojno dobro prilegati.

Port. faz-er, *svn. hač(in)-ati*, delati na čem, stremeti za čim → *špan. hac-er*, delati, storiti ; -in- je vrinek, ki dodatno oblikuje izraz.

Port. chorar, liti, točiti solze, jokati, objokovati, *choradeira*, objokovalka → *svn. šorati*, tudi *šorgati*, lulati, scati, žuboraje teči, *alb. šüre*, scavnica, morda tudi *nrč. nem. die Zähre*, solza in *zähren*, solze točiti, *hs. nrč. cériti*, točiti, puščati tekočino, npr. *bačva ceri*.

Na *Portugalskem* in v *Braziliji* sta moški osebni imeni *Danilo* in *Ivo* vsakdanji!

Angleži

Poglejmo še k Angležem, onkraj Rokavskega preliva.

Angl. scaffold gradbeni, stavbeni oder, *belarus škaf*, *rus. škaf*, *perz. qafasé, eskâf*, omara, *lš. scalfale*, *m. polica*, omara s predali, *scaffalatura*, ž. oprema s policami.

Dalje *angl. skiff* lahek čoln na dve vesli ali z enim veslom na krmi ; *športno*: enosedezhen čoln ; slab čoln. Torej nekaj majhnega, zanikrnega, največ za enega človeka in še to pogosto samo na eno veslo (ali odrivni drog), čemur nekako ustreza velik **škaf**; *lš. scafo*, *m.* ladijsko ogrodje, *rus. škařut*, srednji prostor na krovu ladje, *svn. škař*, *nem. das Schaff*, škaf. Vidimo, da ima beseda dva pomena, enkrat, predalčje s policami, oder, in drugič, veliko leseno posodo, vedno pa gre za gradnjo, sestavljeno iz raznih in različnih kosov lesa. Opazna je tudi povezava s plovili, ki postane še očitnejša z *lš. schifo* (čoln za eno osebo, enojec). Samo Veneti povezujejo vse gornje.

Turki

Poglejmo sedaj v Malo Azijo. Turki so vedno cenili izobražene in sposobne ljudi, saj jim jih je primanjkovalo. To pa so bili Veneti, ki so tam živeli. Miklošič o njih ni imel pojma, zato je pisal čudne stvari. Še sedaj je tam kar nekaj krajevnih imen, ki so venetskega, ali ako vas to moti, slovanskega izvora. Torej:

Tur. lokanta, okrepečevalnica → na-**lokati se**, torej napiti se, krepko se odžejati. Tudi tovarne živali lokajo vodo, da se odžejajo na poti.

Tur. livar, ribnik → **liti**, nali(va)ti vodo in kraj, kjer je to storjeno oz. dano npr. Livnica, Liv-no ali livar – prim. dol, dol-ar, itn.

Tur. semer, tovarno sedlo, *svn. sámar*, tovorni konj ali osel tovornik, osebni priimek **Samar**, itn.; *nem. Saumer*, tovarna žival, **Säumer**, tovornik. V *nem.* je besedna družina v opreki z npr. **Saum** (obroba na tkanini), **säumen** obrobja(va)ti in zamujati, **Säumer** (obrobjar in zamudnik) in se organsko ne vključuje v jezik. Najbrž imajo tudi k.i. **Samara**, **Samarkand**, **Samarija** ipd. od tod svoja imena.

Tur. semt, smer, prim. npr. gorski prehod **Semmering** (danes Avstrija), prvotno *svn. Sæmernik*, itn.

Tur. koyun, *m.*, **ovca**, **koštrun**, **jarec**, **oven**, *pren. butast*, **neumen** → *svn. kujón*, menda iz franc. **coïon**, **couillon**, porednež, navihanec, *slabš.* ničvrednež, zanikrnež, nepridiprav, vendar se s franc. **couillon**, kakor ga razlaga slovar, zelo slabo ujema, pač pa mnogo bolje z dandanašnjim ljudskim pomenom **koštrun**, čuj pesmico Iztoka Mlakarja o „kâštrunu“ Šparatorija Pepetu, ki je bil dvomil v »našo stvar«.

Tur. kral, *kralj*, **kraliče**, *kraljica*, **krallik**, **kraliyet**, *kraljestvo*. Brez pripomb.

Tur. semere, sad(ež), **semer**-li, ploden → **seme**, **semenski**, *lat. SEMEN*. V sadežu najdemo plodna semena. Pri nas tudi kot o.i. Semen, Seme ipd.

Svn. mor, **mûr**, **múra**, **-o**, **murn**, **murka** → *angl. moor*, *nem. der Mohr*, za-mor-ec (npr. » . delam kot zamóræc,« pevec Jani Kovačič), *lš. moro*, Mavær, *špan. moro*, Mavær. Za *svn.* za-**mor**-ec je zanimivo, da *osm. tur. mavera* pomeni onkraj ležeč, nahajajoč se onkraj, tam preko –, čez –, za –, kakor uradno tolmačijo našega zamorca, ker je od onkraj, za-morjem.

Anatolija, pokrajina, planota v Mali Aziji, Turcija ∪ ***Na dolija**, približno Na Dolen(j)sko.

Ankara, *gl. mesto Turkije* → prej Angora (spomnimo se angora volne) ∪ ***Na Gori**, **-ah**, saj je tam množica hribov, tudi precej strmih. Kljub temu so vsi pozidani. Z avtom se voziš stalno gor in dol, polno je mostov. Oblikovno zemljišče nekako spominja na kraj, kjer je bila nekoč stala hetitska Hatuša.

Zara, mesto med Erzicanom in Erzerumom. Tam so manjša jezera in reka; tega je moralo biti včasih več → I-zaro, I-zarje.

Derbent(a), kraj pred Yozgatom, blizu starodavne Hatuše → Derventa / Balkan, Derwent / V. Britanija, ☉ Neretva / Balkan, morda tudi Drava; b / v, kar je pogosto. Sploh najdemo v turskem jeziku mnogo indoevropskih in indoiranskih besed.

Geti, Goti

Poglejmo še na breg Črnega morja, k Getom, kasneje Gotom:

af-leipán oditi, odstraniti se → od-**lete-ti**, od **lepi-ti se**.

af-linnan odjenjati, popustiti, oditi, umakniti (se), izogniti (se) → **linj**, zelo sluzasta riba, ki zato rada zdrсне iz roke, **s-lini-ti (se)**, **s-lina**, **len (se izogne delu, naporu)**.

af-slaupjan odložiti, sleči (npr. obleko) → o-, z-, lupi-ti.

aggwus, **angu-** ozek, ki stiska, davi → *indoevr. ang^h-*, gr. **ánchō** zavežem (z vrvjo), zadavim; svn. **z-ank-a**, **gh/k**.

airtha zemlja → **ruda**.

aith-s prisega → *pri-s-**eg-ti**, zmeščano pri-s-**eč-i**.

aivs čas → (č)**as**: v slovenskem jeziku pred vsak samoglasnik, ki se nahaja na začetku besede dodajo kak soglasnik.

ak ampak, ako → **ako**.

alds star ☉ **tla**, nemočen, ki je na tleh; d/t in kazalni zaimek -s npr. dan-es, pogovorno dons.

ar-a orel → **or-el**.

arb-aiths delo → *staro slovensko rab-u* hlapec, **rab-ota**, *s premetom*; švicarsko: **arb-en** (brez baročnih nemških dodatkov *ærb-eit-en*) dela-ti.

asan-s žetev, jesen → **j-esen**.

atta oče → **ata**, -i, -ej, -ek.

augo oko → **oko**; au/o in g/k.

auhus pisker z ročaji → **uh-na** (pisker z uhlji, z ročaji).

aurts zelišče → **vrt** (za izbrana, občutljiva zelišča).

aurtigards → **vrt** → vrtograd.

bairhtei brihtnost → **briht-nost**, **briht-en ipd**.

baris ječmen → **bar** (proso).

baúrd deska, prt → **pært**.

bi-**leifan** ostati → anglosaško bi-**līfan**, prvotni pomen **lepiti se**, **ostati prilepljen na kaj**, **koga ipd.**, f/p, kar je pogosto.

bi-**roub-an** odnesti, vzeti (komu) → po-, o-**rop-ati**.

bliggw-an udariti → **flikniti**.

boka → **bukva** (kniga); **bukvica** → glagolica.

bōkareis (opremljen) s črkami, pisan, tiskan → **bukva**, **bukvar**.

brust-s prsi → **prs-i**; morda tudi **prst-i**, kot prsne bradavičke.

daddj-an dojiti → **dojit-i**.

dags dan → **deg-**(n)iti = po-, zasijati, vreči žarke.

daig-s testo → **test-o**.

dails del → *del*.

dals dol(ina) → *dol*(ina); kazalni zaimsek -s kot npr. pri dan-(e)s, izg. dons.

drus ruševina → (po)-*tres*, *tres*-ti, (raz)-*tros*-iti.

fairguni gora → *breg*; ∪ *bregin*, -a, f/b, kar je pogosto; → k. i. Breginj.

faran bloditi, tavati, motiti se → *varan* (biti), ~ (se, koga).

faths zapovednik, npr. *hunda-faths stotnik*, nekako: ki jih ima sto **pod** svojim vodstvom → gos-**pod**, -ar.

fauho lisica → *puha*(st. košat rep), *sansk.* puccha = rep; *svn. nrč. fok(n)-iti* = ukrasti, kajti lisica je tatica (kokoši).

flodus poplava, plima → *plut*-i, -je, f/p, d/t itd.

fodr nožnica → *st. severn. fōðr* tok, nožnica, podloga v obleki, *st. ind. pátra* pisker, posoda (prim. *svn. putrih!*), *hetitsko pattar, pattur* košara, *svn. vod er, vodír* tok za oslo, brus, oselnik, šapur, *sr. gor. nem. vuoter* podloga, tok, *sr. dol. nem. voder*. Iz tega *nem. Futter* ob-, podloga, tesnilo in prost. *Fut* pizda itd.

fot-us noga → *pôt, pét-a*.

hairda čreda → *krde*-(l)o, tudi o.i. *Kardel, -ke* itn.; čreda, trop; h/k.

haithi polje → set(ev), sejati; *sadi-ti*, (-ovnjak), h/s.

hallus skala → (s)*kala*, vzglasni ,s' je odpadel, kot npr. k.i. Galle/Sri Lanka, kar pomeni (s)kala ali *litvansko* (s)kalnas gora ali *lat. (s)COLLIS* hrib, vzpetina, breg.

hardus trd → čer; *hrast*; k. i. Kras, kar; h/k in d/t, kar je pogosto.

haurn rog → *koren*.

hlahan smejati se → *hahl*(j)a-ti se, trpn. *hahl*(j)an.

hilms šlem → *šlem*.

himinus nebo, nebesa → *zemin, zemljin*: nebesa so, zaradi pogleda na visoke gore, včasih razlagali kot obok, zgrajen iz kamenja, skal; h/z in i/e.

hlaifs hleb → hleb, hlebec (kruha).

hrain-s čist → *hren* kot čistilo + hreniti si jezo = izčistiti se od jeze.

hund pes → hu(n)d npr. pes ali npr. hudi razbojnik Robin Hood, izg. Húd!

hveila → hvila (môra).

iup gor, navzgor, kvišku → *up, up-eri-ti*; *lat. Iup-pitar, Jupiter* vrhovno božanstvo starih Rimljanov.

katils kotel → *kotel*.

klismô, *lat. CYMBALUM* → staro: *klik, kličanje*.

koldiggs vodnjak → *klādez*: klādeznica = voda iz vodnjaka.

kuni spol → *kuna* (VULVA), *lat. CUNUS*.

kuniggs knez → *knez*.

land (neobdelana) zemlja ∪ *karant. landina, lendina, beneš. landa*, danes *svn. ledina*, prim. k.i. Vindolanda, južno od Hadrianovega zida, kjer je bila, med drugim, v rimljanski V. Britaniji tudi vojaška postojanka.

lausjan sprostiti, osvoboditi → *lezika* presledek med dvema skladoma, razpoka med plastmi kamenja; *lási-ti, iz-* = zamenjati, nadomestiti koga pri delu, olajšati komu delo; *lat.*

LASSUS utrujen; *nem. lose* ohlapno, prosto.

lêkeis zdravnik → *lêk-ar*.

lekinon zdraviti → **leki-ti*, z mehčanjem *mez.* nrč. *leč-iti*.

liubs ljub → *ljub*.

liuhath sijati, lesketati → *luč*; nekako **lučat*, -i, kot *sijat-i*.

lun tož. *edn.* odkupnina, *usluneius* odrešitev, odkup → *st. rusko lunútae* pustiti, sprožiti, st. ind. *lunæti*, *lunóti* (on) reže, od-; *lúnáh* od-rezan; *svn.* lúnj, lúnjež = imena za celo vrsto roparskih ptic, za katere je značilno, da plen raztrgajo, -kosajo.

mait-an rezati, kopati → *moti-ka*.

malan mleti → *dolenj. nrč. malæn*, mlin; tudi o.i. Malnar, -ič ipd.

marei morje → *morje*.

marjan mrzeti → *marati*; npr. kaj maram zanj! ipd.

mekis meč → *meč*; *st. skandinavsko* moecir.

mes miza → *miza*; odtod tudi izraz za-mez-iti = iti, vsesti se za mizo in prigrizniti.

midjun-gards naseljena zemlja → dobesedno: *ograjen dvor, ograda*, ograjeno dvorišče; prim. k. i. Medvod(je); *gots. gard-s* ∪ (o)grad(a).

midu-s medica → *medi-ca*.

mun-s misel → *mis-el*; *men-iti*.

nau-s mrtev, duša umrlih → *nav*, -je, -ček; tudi ljubljansko pokopališče Navje.

nithjis nečak → staro: *netij*, mezijsko nrč. netjak.

plinsjan plesati → *plesa-ti*, karant. *plesna* = podplat.

qairn-us mlin → *zrn-o*; nekako *zærn-ež, ki je za zrnje (drobiti, mleti).

pugg-s pas → *pas*.

qens žena → *žena*, qe/že.

qius živo, živim → *živ*; qi/ži.

rim-is mir → *mir*, *premetanka*.

saihwan gledati → *z(i)jati*, nrč. *z(æ)jati* v kaj npr. zijala prodajati; hw/j.

saiws močvirje, jezero → *reka Sava*, ki je imela nekoč mnogo slepih rokavov, lokev, majhnih jezerc in seveda tudi močvirna zemljišča ob svojem toku.

sarwa zaščitna (verizna) obleka → *sra*-jca.

sauil, sunno sonce → *sol*, sol(nce) potem sonce.

sêls dober → *sol(j)*; soljejši = boljši, suljeje = najbolje; tudi o.i. Soljač(ič, -iç), Suljič itn. Tki. o.i. Suleiman?

silubr srebro → *srebro*, l/r.

sipôneis gospodar → *župan*, staro tudi gospon.

skab-an strgati, skoblati → *skob-lati*.

skalj-a opeka → *skala*; → za-skáliti se = če se zadre v kožo ostrá trska ali drobca kamna.

skild-us sčit → *sčit*.

skôhsl zlo bitje, demon → *kozæn*; *kozel*-nik = čarovnik, o.i. Skuk.

skugg-wa zrcalo → po-*kuka*-ti; nekako: *s-kuka-ti se.

smith-a kovač → *med* (ruda, bron), *met*-al (kovina), *st. gor. nem.* smid = metal torej *kovinar*, ki je prvotno obdeloval bron.

snaiws sneg → *sneži*, *sneg*.

sôkareis preiskovalec → ób-*sok* = preiskava; *sok* = izsleditelj.

staigs pot, steza → steza, *steg*(n)o (pot, po kateri se goni živino); tudi k.i. in o.i. npr. Stegne.
stains kamen, skala → *stena*.

stikls rimljanski kozarec iz stekla, steklo → *steklo*.

stiur bik → *tur* in kazalni zaimek *s-* kot *predpona*.

svibla žveplo → *žveplo*.

swaihra svekar, tast → *karant. svekar*, tast.

swaihro tašča → *karant. svekry*.

tain-jô košara → *cajna*, mehčan t / c; *svn. nrč. s-tien*-a stena, *tin*, pre-*tin*, češ. tejn ograja
 (pletena), *st. egipt. t-n*-a košara, *hebr. ten-e* isto!

tandjan prižgati → *tinjati*, **tæleti*; skrčeno nd/d in otrden d v t.

taúi delo → *tovo-r*.

tau-jan delati → *tovo-riti*.

tekan (do)takn-iti se, prijeti → (do)*takn*-iti se.

thah-an molčati → t(h)ih-o, *(h)ih-s-ina = tišina itn.

thrisken mlatiti → *treska*-ti; th/t.

ubils ki ubija → *ubil* (je), ubi-ti.

ulbandus kamela → *karant. velibandu*, *uelibandu, velblod.

vithings vitez → *vitez*.

waian veti, pihati (za veter) → *veja-ti*, tj. z vejanjem ločevati v vetru zrnje od plev; morda
 tudi veja.

waurk-jan vršiti → **værh-jiti*, mehčano: vršiti.

waúrst-w delo, opravilo → **værh-jiti*, mehčano: vršiti.

weih-s vas → *vas*, glas h zmehčan v s, satemska različica.

watô voda → *voda*.

widuwo vdova → *karant. vidova*.

winja pašnik → *vina*, vino (pašnik, travnik, kjer je tudi tekoča voda) npr. k. i. Vina pri
 Piavi Gorici, Vinje pri Ljubljani.

wlaitan o-, razgledovati se → in *wlits* obraz → *v lic*(e), v celoten obraz, pojavo nečesa
 gledati; ts = c.

wothei-s sladko, prijetno → *o-voč-je*.

Izgovorjava:

gotsko ai se izgovori kot e,

gotsko au se izgovori kot o,

gotsko ei se izgovori kot i.

Upoštevati moramo, da je danes med gotskim in slovenskim pravo- in črkopisjem 1500 let
 razlike.

Skandinavci

Poglejmo še proti Skandinaviji in Baltiku, (23, 24) kjer so nekoč govorili tako imenovani
 staro severnjaški jezik:

fæða pitati, hraniti → *st. angl. fēðan*, itd. = *pita-ti*, *indoevr. *pā-t-/pæ-t-* hraniti, pitati, gr.

- patéomai** jem, f/p in ð/t. Iz tega *nem.* **Futter** krma, hrana za živali in *st. angl.* **foster** hraniti → pasti (se).
- mið-garðr** naseljena zemlja → dobesedno: ograjen dvor, ograjeno dvorišče, z ograjo zavarovano zemljišče.
- st. šved.* **holm** holm → **holm** npr. pred izgradnjo cerkvice se je Šmarna gora imenovala enostavno Holm.
- bjarg** skala, prepad → **U breg**; bregina.
- haugr** gomila → **kup**, iz *indoevr.* *keup-, keub-, keubh.
- dolr** dol(ina) → **dol**.
- meginland** celina, kopno → **mnogo** (*karant.*) **landine**, lendine, danes ledine **U** nd/d.
- strand** rob, obrežje → **stran** (zemlje ob vodi), rob, ki loči kopno in vodo.
- bakki** obrežje reke → **bok**, akanje.
- vatu** voda, jezero → **voda**, t/d.
- vik** majhen zaliv → **vih**, (za)**vih**(ek) zemlje ali obrežja morja, prim. *nem.* weichen pasti vznak, nazaj, umakniti (se); prim. smiselno tudi *benes.* gubo zaliv → guba brega nazaj, stran od vode.
- straumr** tok, reka → **strom**-iti, *nem.* Strom tok.
- bekkr** potok → **bega-**, bežati.
- brunnr** izvir; vodnjak → **burno**, *st. angl.* burna; burek = zračni mehurček v vodi.
- kelda** studenec, izvir → **hlad**. Avstrijci in Nemci prevajajo *slov.* k.i. Studenec kot k.i. Kaltenbrunn; prim. tudi o.i. Kaltenbrunner ali o.i. Student (npr. nemški general v II. svet. vojni, ki je bil kratek čas vodil napad na Anglijo).
- kaldr** mrzel → **U hladen**. Kevdr je hladen prostor v hiši ali drugje in ni izposojenka iz *nem.* Keller klet!
- viðr** les, gozd → **vitra**. *dansko, šved.* ved = kurjava, dračje.
- tre** drevo, gozd → **dre**-vo, t/d.
- stein** kamen → **stena**.
- klettr** skala, čer → **klet** (iz kamenja, ali v kameniti jami, votlini), končnica r → 0.
- þruma** klopotati → **hrum**, -eti.
- grimmr** jeza → **grom**, grmenje.
- ljoš** luč → **luč**.
- myrkr** mrak, temačnost **U mrak**.
- skuggy** senca → **skuk** (prikazen), tudi kot o.i. Skuk.
- sky** oblak → **sku**-k.
- dimmr** zatemnjen → **dim**, -en, -ast.
- rakr** moker → **reka**; **rak-ev**; tudi **lok-ev**, r/l, kar je pogosto.
- veðr** vreme → **vedro** vreme, prim. reka Vedra v Galiciji, Španija = bistra reka; veter, ki v mnogih predelih Zemlje določa vreme npr. ob Jadranu jugo, na Primorskem burja, ob Gardskem jezeru (b)ora, itn.
- tenda, tendra** prižgati → **tinja**-ti, ndo/nj.
- barr** igla, iglavec → **bor**.
- dregg** drožje, droži → drožje, droži, (usedlina, motnost) ***drog**-je, mehčano.

staroisland. **glana** razjasniti se (nebo) → **hleni**-ti = naenkrat po-, zasijati, npr. sonce je hlenilo skozi oblake; tudi **glavna**.

st. island. **hrika** krakati, zmerjati → **krika**-ti, kričati.

jor konj → **jora** (velika, okorna in zavaljena ženska), **jorež** (ravno takšen moški). Tudi o.i. Joras itd.

st. šved. **vase** baček, butara šibja → vez, -a, -ek, -je.

sjā videti → **z(i)ja**-ti, npr. kaj pa z(i)jaš? ali: z(i)jala prodajati. Ali: z(i)ja kot tele v nova vrata itd. Angl. to see.

hoppa plesati, poskakovati → **hop**-sati npr. po podnu.

kyn spol → **kuna** (vulva), *beneš. nřč. cono, lat. CUNUS.*

stallr štala → **štal**, m. sp., **štala** ž. sp.

naut, nautfē govedo → **núta** = goveja čreda, *karant. nuta, nutnjak* = bik.

romr glas, izgovor → *rezijsko nřč. romon* govor, mrmranje; **rom-oniti** govoriti, romotati ropotati; besedo je moč najti tudi v starokajkavskem, pomorjanskem in slovaškem jeziku, vse z istim pomenom.

bassi merjasec, neresec, veper → v *nemški lovski latovščini Basse* divji veper, *svn. bas*-úlja pitana svinja, *bas*-úljaec pitan prasec; pren. **bajsi, bajsa** = debel, rejen, tolst otrok, morda tudi o.i. Bajsel(j), Bajžel(j).

Različni primorski jeziki

Ta spisek bi mogli poljubno nadaljevati po vseh primorskih deželah. Še nekaj zanimivih besed:

Lat. dracō, -ōnis, m. zmaj (25, 26) → irsko drac, draic, gr. drákon, -ontos, stgnem. traccho in *trahho*, zmaj, ime za deželo *Trakijo* in za ljudstvo *Trakijcev* → zmajevcev, čigar bojevniki so bili nosili luskinaste oklepe (→ nekatere rimljanske spomenike). *St. lat. DRACŌ* je dolga kača, tudi kot igrača za otroke ! → *trak*, kjer se je trši ,t' omehčal v ,d' ali obratno, kar se pogosto dogaja. *Drak* ali *drago* je torej zmaj v podobi dolge luskinaste kače ; prim. tudi *draga*, dolga ozka dolina ali *draga*, vodni jarek npr. za izsuševanje, roje pri vodnem mlinu, dalje k.i. Mosčeniška, Lovranska Draga (danes Hrvaška) itn. *Svn. v'éntati* = pomagati, pametno se čuvati in *fentati* = uničiti ; prim. *rata*-ti (uspeti) in *f-rat*-ati"(polom, neuspeh), itn.

Svn. očist, *lat. STACHYS RECTA*, zdravilna rastlina, *nem. der Ziest*, prim. *kočevsko nem. das Lauter-kraut : nem. lauter*, čist ; bister ; jasen !

Lat. CLĀMŌ, -ĀRE, vpijem, kričim, derem se, *st. lat. CLĀMOS, -ŌSIS*, vpitje, kričanje, dretje, *CLĀMŌSUS*, na ves glas vpijoč, kričeč, pret. deležnik *CLAMATUS* → *srb. galáma*, kričanje, razgrajanje, trušč, hrup, *c = k/g, tur. aglama* isto, najbrž tudi *nem. pogovorno Klamauk*, hrup, vpitje, direndaj in *angl. claim* in *clamant*, kričeč, kričav ; hrupen, vpijoč : v nebo vpijoč, *svn. klamo*-tariti, pričeti prepir, zdraho, razsajati, kričati, *klamotar*, prepirljivec, zdrahar, *klamiti*, smešno in neumno govoriti ; fantazirati, češ. *klamati*, kričati, *rus. kramola* hrušč, vstaja, punt, l/r. In kdor vse to počne, se ne sme čuditi, ako ima na sebi samo še *nem. pogov. Klamotte* tj. cape.

Lat. FERA, -Æ, ž. (divja) žival, divjad, FERĪNA, ž. divjačina, rus. zvjerína, pravo prusko

zwirins tož. mn. divja žival, zv¹ér, lit *žveris*, m.,ž., vzh. latv. *zvērs*, itd., ,z' → 0.

Italijani / Lahi

Kadar v laškem jeziku najdemo besede, ki izhajajo iz tujih jezikov, npr. iz nemškega jezika, potem to niso izposojenke saj za kaj takega v bogatem laškem jeziku ni potrebe; celo Slovenec Alojz Rebula je to potrdil, pred časom, ob slavju, prirujenem njemu v čast, ko se mu je na koncu zdelo potrebno dopolniti samega sebe v smislu nekako, da ... se pa on, seveda, zmore v bogatem laškem jeziku še čisto drugače izraziti, kakor v (skromnem?) slovenskem! Vidite, spoštovani bralci, takšne so posledice organiziranega režimskega poneumljanja Slovencev, celo pri uglednih in uveljavljenih pisateljih, kaj šele pri povprečnih Slovencih in Slovenkah! Tujk v laškem jeziku ni, pač pa so jih npr. prispevali sotvorci laškega jezika, Langobardi. O slo-venetskih besedah v laškem jeziku je pisal še največ pokojni velikan venetske misli, Davorin (Martin) Trstenjak, nekoliko tudi Leopold Verbovšek. Jasno je, da so Veneti in Etruščani dali veliko več, kakor si premore ali sploh sme kdo misliti. Čeprav se razglašajo Lahi za naslednike Rimljanov, to seveda niso, ne po zunanem izgledu, niti po pokolenju ali po jeziku. Že površen pogled v žepni slovar laškega jezika nam to potrdi. Ko so bili francoski prostozidarji (da bi ustavili rast habsburške Avstrije, s pomočjo francoskega pustolovca Garibaldi) ustanovili laško državo, je samo 6 % volilnih upravičencev (tu pa so se godile zopet nezaslišane zlorabe) govorilo jezik, kakršen velja danes za uradni laški jezik! Račun so poravnali Sloveneti! No, pa malo poglejmo:

appozzare, spremeniti v mlakužo, *-si lo stomaco*: želodec si zakacati → zapacati.

ambedue, obadva, obedve → o/a in -b/-mb.

piccio, prid. majhen, neznamen → *svn.* pičel, -čla, -člo.

giuoco, m. igra, zabava, šala; torišče; prosto polje; **giuochi**, bojne igre → *svn.* žoga, igra, zabava z žogo, žoganje; za to je potreben prost prostor.

astore, m. kragulj → **jastran**, **jastreb**, *nem.* Habicht, Hühnergeier, kar točno ustreza. Iz danes nemškega prostora je znano o. i. priimek Astor, zopet en Venet.

braca, ž. hlačnica, **bracale**, hlačen, **brachesse**, hlače, **bracalone**, človek, kateremu lezejo hlače dol → *svn.* **bragaše**, **brageše**, hlače s širokimi hlačnicami, del narodne noše v Beli Krajini. V Slov. Benečiji, v Prvačini, Gradišču, v Renčah še danes najdemo slovenski priimek Bragašin!

cuccia, ž. pesjak, pasje ležišče, **cúcciolo**, m. kužek, psiček → *svn.* **kuža**, **kužek**, **kužej**, in (pasja) kuča, *srb.* kuč(k)a, psica; glas t se je bil zmeščal v č. Ukaz psu: kuča! = lezi, tiho!

ciancia, ž. čenča, praznja marnja, **cianciare** čenčati, blebetati, čvekati → **čenča**, **čenčati**.

Pri Dalmatincih je iz tega nastalo **čakulati**.

guisa, ž. način → *svn.* **viža**, prim. lš. **guancia** iz *nem.* die **Wange**, dalje **Gualtiero**, iz *nem.* **Walter**.

guado, m. brod; **passare a guado**, prebresti → voda; prim. k. i. santo **Angelo in Vado** (sv. Angel v Strugi).

groppa, ž. križ, hrbet → **grba**; **aver in groppa** (za) povrhu dobiti.

guardare, gledati, varovati → **vardevati**.

guardia, ž. pažnja, straža → *svn.* **varda**, **vardija**. Kot krajevno in osebno ime je še danes

živo v Sloveniji.

guída, ž. vodstvo, vodnik, -nica → vodja, **vojd**, iz *glag.* vodi-(ti), ponem. **Voith, Vogt. lento**, počasen; len; **lentore**, *m.* počasnost → **leno, leniti** (se), na len način, *lenito k. i. Lanišče, Lenišče, ob starih cestah strmo vkreber, kjer je morala vprežna živina počivati. To nima nič skupnega z lanom !

órcio, *m.* ilovnat vrč, oljenica → vrč ; **orciolaio, orciaio**, izdelovalec vrčev → **vrč(k)ar**.

vuoto, prazen → **vote-l**.

vecchio, star → (brez) **veka**, brez moči; **vek** je tudi zelo dolgo časovno razdobje.

strale, *m.* puščica → **strela, strelica**.

polena, ž. *kljun* (ladje), *kip, lik na klunu* → pri lesenih jadrnicah je bil kljun še vedno najbolj podoben velikemu polenu.

Lš. bastàre, vel. básta !, dovolj, konec! → *nperz. bastan, dovolj je; zakleniti, zapreti* → *svn.*

bâštati, ~ *se, bâšti*, *sskrt. badhnati, zend. bastha, (po)-, z-vezati. Slovensko ni iz lš. jezika!*

Nem. die Speise → hrana, jed, **Speisekammer** → prostor, kjer se hrani živila. Toda *perz.*

ašpaz = kuhar! Slovenski polizobraženci in akademski koritniki trdijo, da smo mi, močvirniki iz Pripjatskih bar, sprejeli mnogo besed od sicer zelo oddaljenih Perzijcev. Pri Nemcih je seveda vse izvirno; torej imamo besedo špajza od Perzijcev. Odkod pa Nemci?

Perz. kohne → stara krama, ~ reč; *svn. o.i. Kohne, Kahne.*

Perz. pohtan kuhati → *svn. pohati*, npr. pohana piška; to je star izraz, ki nikakor ni izposojen iz nem. kakor trdijo *svn.* polizobraženci.

Perz. pasan-didan pasati, ugajati → **pasati**, ugajati; ni iz *lš.* ali *nem.* jezika, ampak je izraz mnogo starejši in venetsko-slovenski. Itd.

Romuni

Ko sem bil pred leti potoval po Romuniji, v smeri iz Brašova proti Sibiju (Sedemgradu), sem se usmeril proti Sighișoari namesto proti Sedemgradu. Da bi se zopet pravilno vtiril, sem pri Hoghizu ubral bližnjico čez podeželje proti Sercaiu, na cesti proti Sedemgradu. Nemalo sem se začudil, ko sem nepričakovano zagledal tablo z imenom kraja **Venecia** de Jos (Spodnja Venecija) takoj za njo pa smerokaz proti **Venecia** de Sus (Zgornja Venecija). V lepi, prikupni vasi ob slikoviti reki sem se bil ustavil in povprašal vaščane od kod jim ime kraja. En starček mi je povedal, da se je za časa avstrijske monarhije cela dotična pokrajina imenovala Notranja Venecija in da sta ti dve imeni nekakšna ostanka. Česa drugega ni vedel povedati nihče, samo ugibali so, izključevali pa so vsako možnost, da bi šlo za priseljence iz, recimo, Benetk. Romunski jezik štejejo k romanski jezikovni družini. Besedišče, ki vsebuje mnogo slovanskega blaga, so uradni čistilci in arhitekti romunskega jezika na silo, umetno spreminjali z izposojenkami iz romanskih jezikov in z latinizmi, samo da bi postal očitno čim bolj romanski. V času pripadnosti Sovjetiji je imela resnica smolo, da Kavkazijec Stalin, ki je bil neizprosno sovražnik Slovanov (najraje jih je likvidiral) ni ukrenil ničesar, čeprav bi to zlahka zmožel. Sedaj se iz tujine po Romuniji motajo v glavnem Lahi, ki sami ne razumejo romunsko niti jih Romuni ne razumejo. Romuni imajo pač smolo, da nimajo svojih Berlotov, Borov, Rebcev, Šavlijev, Tomažičev, Topolovškov, Davorinov Trstenjakov,

Verbovškov in Žunkovičev ter so zato lahek plen vseh mogočih ukan in zlorab. Kako močno so zasidrane tki. slovanske besede naj pokažejo naslednji primeri: (27)

1. Bister in Bistric je mnogo, **Poian** (Poljan) kar mrgoli, prav tako ne manjka **Dombrav** (Dobrav), raznih **Slatin**, Tergu-ov, Tergovišt (Trgov) in Vod. Celo ime **Vatra Dornai** (topli vrelec in zdraviliški kraj) nekako spominja na toplice Dobrno/Slovenija, b → 0.

2. Na plastenki rudninske vode ponosno piše: Peste 190 de ani in **slujba** (beri: služba) sanatatsi.

3. Še nekaj primerov:

alb	bel, -a, -o, s premetom.
aer	ajer, ares, aresen, stsl. aerъ.
bate	biti, tolči.
biserica	cerkev.
boala (boli)	bolezen.
bogat	isto.
branza	sir (→ sbrinc, vrsta sira).
clešte	klešče.
cocoš	kokoš itn.

Kratice

alb.: albansko

angl.: angleško

bask.: baskovsko

bavar.: bavarsko

beneš.: beneško

češ.: češko

dolenj. nrč.: dolensko narečno

fr.: francosko

gots.: gotsko

gr.: grško

hs.: hrvaško

hs. nrč.: hrvaško narečno

indoevr.: indoevropsko

indogerm.: indogermansko

ipd.: in podobno

izg.: izgovorjava

karant.: karantansko, izogibljivo navadno
označeno kot cerkveno slovansko

k.i.: krajevno ime

lat.: latinsko

lit.: litavsko

lš.: laško / italijansko

lub. nrč.: lublansko narečno

m. sp.: moški spol

mez. nrč.: mezijsko narečno

nem.: nemško

ng. nem.: novo gornje nemško

nperz.: novo perzijsko

npr.: na primer

nrč.: narečno

nrč. nem.: narečno nemško

o. i.: osebno ime

osm. tur.: osmansko turško

perz.: perzijsko

port.: portugalsko

pren.: preneseno

prid.: pridevnik

sansk.: sanskrt

sr. sp.: srednji spol

srb.: srbsko

srgnem.: srednje gornje nemško

stgnem.: staro gornje nemško

st.: staro

st. angl.: staro angleško

st. egipt .: staro egiptovsko
st. ind.: staro indijsko
st. island.: staro islandsko
st. lat.: staro latinsko
st. severn.: staro severnjaško
st. šved.: staro švedsko
svn.: slovensko
svn. nrč.: slovensko narečno
vzh. latv.: vzhodno latvijsko
špan.: špansko
štajer. nrč.: štajersko narečno

o.i.: osebno ime
pogov.: pogovorno
pren.: preneseno
tož. mn.: tožilnik množine
tur.: turško
tki.: tako imenovani
vel.: velelnik
zend.: zendsko (staro perzijsko)
ž. sp.: ženski spol
ž. sp. mn.: ženski spol množine

Znamenja

- * beseda ali pomen ni izpričan, ampak določen po primerjalno jezikoslovni poti
- Ѓ: premena oz. premetanka
- đ: nekaj dh, þ nekaj th
- æ: polglasnik npr. æræt je rt

Literatura in viri

1. Vendôme, sl. wikipedia.
2. Gorka Aulestia, Basque – english dictionary, II, University of Nevada press, 1989.
3. Janko Jurančič, Srbohrvatsko – slovenski slovar, DZS, Ljubljana 1986.
4. Langenscheidts Taschenwörterbuch der türkischen und deutschen Sprache, 3, Langschdt, Berlin - München 1997.
5. Arnold Wadler, Germanische Urzeit, Fourier Verlag, Wiesbaden.
6. Langenscheidts Taschenwörterbuch der lateinischen und deutschen Sprache, 5. Langschdt, Berlin - München 1967.
7. Langenscheidts Großes Schulbuch Französisch-Deutsch, 14, 1988.
8. G. Andrović, Dizionario delle lingue Italiana – Slovena, Antonio Vallardi, Milano 1936.
9. Arnold Wadler, Der Turm von Babel, Fourier Verlag, Wiesbaden 1997.
10. Aurelio Buarque de Holanda Ferreira, Novo dicionário da língua portuguesa, Editora Nova fronteira, Rio de Janeiro.
11. A. Grad, R. Škerlj, N. Vitorovič, Veliki angleško slovenski slovar, DZS, Ljubljana 1991.
12. Sobhani, Persisches Wörterbuch, Walter de Gruyter & Co. Berlin 1971.
13. Maks Pleteršnik, Slovensko – nemški slovar, I-II, Ljubljana, Katoliška tiskarna, 1894-1895.
14. Slovar slovenskega knjižnega jezika, I-V, SAZU- DZS, Ljubljana 1970-1991.
15. Slovenski pravopis, DZS, Ljubljana 1962.
16. Slovenski pravopis, SAZU, Ljubljana 2001.
17. Marko Snoj, Slovenski etimološki slovar, MK, Ljubljana 1997.

18. Langenscheidts Taschenwörterbuch der portugiesischen und deutschen Sprache, 14, Langsdht, Berlin – München 1981.
19. Langenscheidts Taschenwörterbuch der spanischen und deutschen Sprache, 9, Langsdht, Berlin – München 1987.
20. Langenscheidts Taschenwörterbuch der tschechischen und deutschen Sprache, 9, Langsdht, Berlin - München 1992.
21. Fr. Bradač, Češko – slovenski slovar, J. Krajec, Novo Mesto 1929.
22. Viktor Smolej, Slovaško – slovenski slovar, DZS, Ljubljana 1976.
23. Franc Jeza, Skandinavski izvor Slovencev, Etnografsko-jezikoslovna in zgodovinska študija, Samozaložba, Trst 1967.
24. Franc Jeza, O ključnih vprašanjih rane karantanske zgodovine, Editorial Baraga, Buenos Aires, 1977.
25. Karl Ernst Georges, Kleines lateinisch – deutsches Handwörterbuch, 7. Hahnsche Buchhandlung, Hannover in Leipzig, 1897.
26. A. Walde in J.B. Hofmann, Lateinisches etymologisches Wörterbuch, Carl Winter, Universitätsverlag, Heidelberg, 1992.
27. Mihai Anuței, Dicționar Român-German, Editura Lucman, București 2000.

Povzetek

Iz zgodovine je znano, da so bili Veneti dolgo živeli širom Evrope, Azije in severne Afrike takorekoč ob vseh morjih, jezerih in rekah, ki so bili v starini znani. Pri tem nas krajevne inačice imena Veneti, Vinedi, Veneciani, Vandalusi, itd. ne smejo motiti, saj je skupen izvor jasno razviden in tudi dokumentiran. Kasneje so se oz. so jih, pogosto tudi nasilno, potujčili in Veneti so izgubili svojo pra-venetsko zavest.

Nas tukaj zanima, ali so bili Veneti pustili kake jezikovne sledi v jezikih nekdanjih sosednjih ljudstev ali ljudstev, ki dandanes stanujejo tam, kjer so nekdanje živeli samo Veneti? Malo smo se ozrli naokrog in osupnili zaradi velike količine takšnih besed in imen. Toda zakaj smo osupnili? Saj so te besede prosto na razpolago, vsak Slovenec, katerega takšni sledovi in skupne besede zanimajo ima prost dostop do njih, kadarkoli in kjerkoli v Sloveniji in izven nje. Seveda bi mogli tudi reči, da so to vse (razen Baskov in Turkov) indoevropski jeziki, s tem iz iste jezikovne družine kot slovenski in da izvirajo istovetne in podobne besede od tod.

Nimamo se za posebno brihtne ali za bolj brihtne kot je vsak povprečen Slovenec/-ka. Osupniti smo morali torej zgolj zato, ker so nam jih "uradni" zgodovinarji in jezikoslovci zamolčali in poskrili, hkrati prepovedali kakršnokoli raziskovanje v tej smeri. V titovini je bilo to smrtno nevarno, pred njo in za njo pa s poudarkom in kaznovanji hudo nezaželeno. Z lažmi in prevarnimi konstrukti so nas bili zavedli in oslepili, zato! Vztrajno žebrana laž o prihodu naših prednikov v VI. stol., iz Pripjatskih bar je storila svoje satansko poslanstvo. Izropali in opustošili so slovenski jezik huje od kakega groznega tsunamija, bohorina ali vesoljnega potopa. Poniževanje Slovencev in Slovenije se je odrazilo tudi v geneocidnem divjanju samozvanega herrenvolka in prisklednikov, tudi hrvaških ustašev, v II. vojni.

Kateri zli nameni tičijo izza tega? V Baskiji (baskovski jezik štejejo k predindoevropskim!), na sosednjem Portugalskem, na Britanskih otokih, v Bretaniji, vzdolž Baltskega morja, ob Črnem morju, v Mali Aziji in sev. Afriki najdemo številne sledi ne samo v jezikih samih, ampak tudi v zemljepisnih imenih, ki nam hkrati odkrivajo tudi malo znana zgodovinska dogajanja.

V zgornji raziskavi smo podali številne zanimive besede, njihove križne povezave, ki izključujejo izposojanja iz npr. alemansko - nemškega jezika (= nemškega, starega gornje -, sred. -, novo gor. nem. jezika, bavarskega in tki. nemških narečij, itn.), ki v bistvu in v resnici sploh nikdar ni bil znan in ga nihče ne pozna.